

16/IX 967.

Kochanej siostry! Nareszcie fortuna mi
 się uśmiechnęła i po długich niedach i nycerowaniu.
 stryńskiemu moimaję wyjadu, bawem się już ię będnę
 mi trudno z moimaję, myśladem bowiem sąpajęrai się
 na polęgę. Wdauem nastadnem wyzetho wygndem
 wysey zdrowi nawet oae abarmujęce wjęci stóem
 otrymad osarady się przesadraae i kria astórz
 się eady eaz nigacaiem jęst kpię ai sąpdiem. Prako
 jae fawiadaję jęst uerwowana, ale to jęst napr wic
 nerwany wnicem. Nie będnę dduę do Czekie naskany
 siostry jęst, gópi mi namu nato ocaja, a cheidem
 tylko sawiadawii siostry a eobie. Pręę mi sąpawii
 ai o nuie ifisymai wygij. Łalen prae prępis
 sędecme pręgnicai adspisakę

Od Adasia u którego bęni jęst herbakę
 sędecme sąpawicnie sadzeraę